

פרשת וירא

מה בפרשה: סיכום מתומצת של פרשת השבוע

המאורעות מחוללי עם ישראל מתעצמים בפרשת השבוע • המלאכים באוהל אברהם והבטחתם • מהפכת סדום ועמורה • הולדת יצחק ונסיין העקידה • פרשת השבוע מוגשת בלשון קלה וברורה

אברהם אבינו היה ידוע ומפורסם במצוות הכנסת אורחים. לאוהלו היו ארבעה פתחים, מכל רוחות השמים, כדי שכל עני או עובר אורח עייף ויגע לא יצטרך לבזבז שניות יקרות לחפש את פתח הכניסה. אברהם בעצמו, ללא משרתים או שפחות, היה דואג לאורחיו וממלא את מחסורם, ללא הבדל בין איש לרעהו. את כולם הכניס למעונו. על מסירותו הרבה לקיום מצוה זו אנו קוראים בתחילת פרשת השבוע.

אורחים מיוחדים בבית אברהם

לא עברו שלושה ימים מאז מל אברהם את עצמו (להזכירכם: בגיל (99!) והוא כבר יושב בפתח אוהלו ומחכה לאורחים, למרות שהקב"ה בכוונה הוציא חמה מנרתיקה. החמסין הכבד נועד להגן עליו מטרדת האורחים, למען ינוח מעט ויתאושש מכאב המילה. אברהם אינו מוותר והוא תר אחר אורחים. לפתע נגלו לעיניו מרחוק שלושה עוברי אורח. הוא רץ לקראתם ומזמינם לביתו. תחילה הציע להם מים לרחצה וכהרגלו, רץ בעצמו אל הרפת להביא משם שלושה עגלים, מהם הכין מעדנים לאורחיו. אותם עוברי אורח היו, כפי שנודע לאברהם מאוחר יותר, מלאכים שנשלחו אליו במיוחד ע"י ה'. על אחד מהם, מיכאל שמו, הוטל לבשר לאברהם כי יולד לו בן זכר: "שוב אשוב אליך כעת חיה (לשנה הבאה) והנה בן לשרה אשתך". האחר, רפאל שמו, ריפא את אברהם מכאביו. משסיימו את תפקידם אצל אברהם המשיכו בדרכם אל סדום...

מהפכת סדום ועמורה

בינתיים מחליט אלוקים לגלות לאברהם כי הוא עומד להחריב את סדום ועמורה, שאנשיהם היו ידועים במעשיהם הרעים והאכזריים. אברהם, אשר מידת החסד והרחמים ממלאת את כל ישותו, מנסה לסנגר ולהציל את הערים הללו מעונשם הכבד. רק לאחר שהקב"ה משיבו כי אין שם אפילו עשרה צדיקים, משתתק אברהם. באותו זמן הגיעו המלאכים אל ביתו של לוט (אחינו של אברהם) אשר בסדום. למשמע בואם צרו אנשי העיר על פתח הבית, שהרי אחת מ"תקנות" העיר קבעה כי אין להכניס אורחים. רצונם של אנשי סדום היה לעשות שמות באורחים ולענותם, כדי שלא יבואו יותר, אך משניסו לפרוץ את דלת הבית לקו בעיוורון. אז הודיעו המלאכים ללוט כי הם עומדים להרוס ולהשחית את כל העיר במצוות אלוקים. הם זרזוהו לקחת את כל משפחתו ורכושו ולצאת מן העיר. כן הורו לו ללכת אל אחת הערים הקרובות בה לא יגעו לרעה והזהירו אותו לבל יביט לאחור. אש וגופרית נחתו מן השמים - "ויהפוך (ה') את הערים... ואת כל יושבי הערים..."

הולדת יצחק

"וה' פקד את שרה כאשר אמר..." - ה' קיים את הבטחתו לאברהם ובדיוק כפי שבישר להם המלאך, כעבור שנה, נולד להם בן זכר - ויקרא שמו יצחק. אברהם היה אז בן מאה שנה ושרה בת תשעים! כעבור שמונת הימים מל אברהם את בנו ו"ביום הגמל את יצחק" ערך אברהם משתה גדול אליו הגיעו אנשים מכל קצות הארץ.

פרשת וירא

תרבות רעה

כל הבאים לביתו של אברהם התפעלו מן הניסים שקרו לאברהם ושרה, וברכו ושיבחו לא-ל עליון. רק אחד היה שם שכל הניסים והמופתים לא שעו ולא פגעו בו כלל והוא עשה צחוק מכל ענין שבקדושה. היה זה ישמעאל בן הגר המצרית, שפחתם של אברהם ושרה. על ישמעאל נאמר (בפרשת לך לך): "והוא יהיה פרא אדם, ידו בכל ויד כל בו".

"ותרא שרה את בן הגר המצרית . . מצחק, ותאמר לאברהם ; גרש האמה (השפחה) הזאת ואת בנה...". נכמרו רחמיו של אברהם על בנו והוא התלבט מאוד אם אכן לגרשם, אך באותו לילה נגלה אליו אלוקים באומרו ; "...כל אשר תאמר לך שרה שמע בקולה, כי ביצחק יקרא לך זרע". בהתאם לכך שילח למחרת בבוקר את הגר לבאר-שבע, שם גידלה את בנה לאחר שמלאך האלוקים עודד אותה באומרו ; "קומי שאי את הנער . . כי לגוי (עם) גדול אשימנו".

עקידת יצחק

"והאלוקים ניסה את אברהם" - לאחר שגרש מעליו את בנו, ישמעאל, נותר אברהם עם בנו יצחק, אותו אהב יותר מכל. באותה עת קיטרג השטן בבית-דין של מעלה: ראו, בסעודה שערך אברהם לרגל הולדת בנו לא הקריב אפילו קורבן אחד בתור תודה לה'! השיבו הקב"ה: הרי עשה זאת בשביל בנו, אילו הייתי אומר לו שיזבחהו לפני היה עושה זאת. כהוכחה לדבריו פונה האלוקים אל אברהם ומצווהו: "קח נא את בנך יחידך אשר אהבת את יצחק . . והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אומר אליך".

אברהם אינו מתמהמה - "וישכם אברהם בבוקר ויחבוש את חמורו . . וילך אל המקום אשר אמר אליו האלוקים". מיד כשהגיעו לראש ההר הכין את המזבח שיועד להקריב עליו את יצחק. לאחר מכן הניח עליו את יצחק, קשר את ידיו ורגליו ונטל את הסכין בכדי לשוחטו...

באותו רגע נשמע קול מלאך האלוקים מן השמים: "אברהם, אברהם. ! . אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה, כי עתה ידעתי כי ירא אלוקים אתה...". בכל זאת רצה אברהם אבינו להקריב קרבן לה' ואז נגלה לעיניו, בסבך העצים, איל - "ויעלהו לעולה תחת בנו. לאחר מכן הקריא בפניו המלאך את דבר ה': "...כי יען אשר עשית את הדבר הזה . . כי ברך אברך וארבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים...".

עמידתו של אברהם בנסיון הגדול, תוך כדי מסירות נפש, זיכתה והפיחה כוחות חדשים בקרב בניו עד סוף כל הדורות. לא לחינם אנו אומרים בכל יום בתפילה את פרשת עקידת יצחק, המשמשת לנו סנגוריה ומרבה את זכויותינו לפני ה'.

מקור: maale-adumim.com